

S T E L L I N G E N

1. De concentraties van palmitoyl-CoA en monoglycerides in de epitheelcellen van de dunne darm van de rat, zijn belangrijke determinanten voor de acylering en deacylering van geabsorbeerde monoglycerides.

Dit proefschrift.

2. Bij het bepalen van de relatieve snelheid, waarmee monoglycerides met verschillende vetzuur ketenlengtes worden gehydrolyseerd is door Senior en Isselbacher ten onrechte geen rekening gehouden met een verschil in K_m .

Senior, J.F. en Isselbacher, K.J., J. Clin. Invest. 42 (1963) 187-195.

3. De conclusie van Négrel et al. dat in de epitheelcellen van de dunne darm van de rat maar één monoglyceridase voorkomt, is niet gebaseerd op voldoende experimentele gegevens.

Négrel, R., Serrero, G. en Ailhaud, G., Biochimie 59 (1977) 433-438.

Dit proefschrift.

4. Het feit dat bij patiënten met pancreas insufficiëntie wel vetzuren worden gevormd, maar niet worden ingebouwd in triglycerides door de epitheelcellen, zoals beschreven is door Shimoda et al., kan verklaard worden uit een te geringe productie van monoglycerides.

Shimoda, S.S., Saunders, D.R., Schuffler, M.D. en Leinbach, G.L., Gastroenterology 67 (1974) 19-27.

5. De door Sandoval en Cuatrecasas beschreven antagonistische invloed van cyclisch-AMP en cyclisch-GMP op eiwitfosforylering in partieel gezuiverde tubuline fracties kan verklaard worden uit de aanwezigheid van een autofosforylerend cyclisch-GMP afhankelijk eiwit kinase in hun preparaat. Voor het bestaan van specifieke door cyclische nucleotiden gestimuleerde eiwitfosfatases is nog geen experimenteel bewijs geleverd.

Sandoval, I.V. en Cuatrecasas, P., Nature 262 (1976) 511-513.
Ibid. Biochemistry 15 (1976) 3424-3432.

6. De door Von Ardenne gepropageerde "Krebs-Mehrschritt-Therapie", in hoofdzaak berustend op een veronderstelde metabole zelfmoord van het tumorweefsel, bezit zeker niet de selectiviteit en de universele toepasbaarheid die door de ontwerper hieraan wordt toegekend.

Von Ardenne, M., Radiobiol. Radiother. 16 (1975) 99-119.

7. De door Manani et al. beschreven effecten verkregen door post-operatieve intraveneuze toediening van fructose difosfaat tegelijk met glucose, kunnen niet verklaard worden door de stimulering van de glycolyse door het fructose difosfaat.

Manani, G., Galzigna, L., Costa, G., Tambuscio, B., Alati, G.-L., Suna, V., Giovannoni, G., Volpe, A. en Giron, G.-P., Agressologie 18 (1977) 207-212.

8. Bij de berekening van de ATP productie in harten van getrainde en ongetrainde mensen in rust, zoals gepubliceerd door Heiss et al., wordt geen rekening gehouden met de verbranding van endoгеen substraat en substraat verkregen uit lipolyse van lipoproteïnen, zoals blijkt uit de zuurstofopname.

Heiss, H.W., Barmeyer, J., Wink, V., Hell, G., Cerny, F.J., Keul, J. en Reindell, H., Basic Res. Cardiol. 71 (1976) 658-675.

9. De bijdrage van de darm aan de hoeveelheid apoproteïn A₁ van plasma HDL is mogelijk belangrijker dan die van de lever.

Glickman, R.M. en Green, P.H.R., Proc. Natl. Acad. Sci. USA 74 (1977) 2569-2573

Hamilton, R.L., Williams, M.C., Fielding, C.J. en Havel, R.J., J. Clin. Invest. 58 (1976) 667-680.

10. De wijze waarop De Jong in zijn leerboek de phlogiston theorie beschreven heeft, geeft een verkeerde indruk van wetenschappelijke ontdekkingen.

De Jong, W.J.: Inleiding tot de chemie. Wolters-Noordhof (1974) 176-177.

Kuhn, T.S.: De structuur van wetenschappelijke revoluties. Boom-Meppel (1972).